

Sammanfattning

Uppskattningsvis finns idag ett drygt 30-tal verksamheter som bedriver elektronikåtervinning där verksamheten kan ligga mellan 20-3000 ton/år. Miljörisker finns vid hantering av farligt avfall. Exempelvis kan kvicksilver och PCB läcka ut vid olämplig hantering. Vid brand kan farliga ämnen bildas från t ex kondensatorer med innehåll av PCB eller plast med innehåll av bromerade flamskyddsmedel eller klorparaffiner.

Andra miljöfarliga ämnen som förekommer i elektronik och elektriska produkter är bly, blyoxid och kadmium.

Organiska ämnen som innehåller klor eller brom, exempelvis PVC eller flamskyddad plast, kan vid förbränning bidra till bildandet av halogenerade dioxiner. Dessa ämnen kan skada miljön och de bildas vid bränder i deponier eller i olämpliga förbränningsanläggningar.

Vid katastrofplanering bör det beaktas att dioxiner kan bildas vid brand i närvaro av PCB.

Ämnen som inte är klassat som farligt avfall kan ändå ha miljöfarliga egenskaper och verksamhetsutövaren är skyldig att se till att avfallet får en ur miljösynpunkt godtagbar hantering. Bland sådana ämnen nämns beryllium, selen, kadmiumsulfid, bromerade flamskyddsmedel, tungmetaller i bildrör och asbest.

När ett återvinningsföretag har för avsikt att göra sig av med bromerade plaster skall mottagaren informeras om detta.

För att förhindra utsläpp i samband med haverier bör farligt avfall lagras på ett sådant sätt att det inte kan komma i kontakt med dagvatten- eller spillvattenbrunnar.

Då det vid brand skapas farliga ämnen bl a från PCB och vissa plaster bör en insatsplan tas fram tillsammans med räddningstjänsten.